

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2074

Warszawa, 31 października 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o broni i amunicji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Annę Marię Siarkowską.

(-) Waldemar Andzel; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Waldemar Buda; (-) Przemysław Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Barbara Dziuk; (-) Ewa Filipiak; (-) Szymon Giżyński; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Józefa Hrynkiewicz; (-) Piotr Kaleta; (-) Lech Kołakowski; (-) Tomasz Ławniczak; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskal; (-) Marek Polak; (-) Łukasz Schreiber; (-) Anna Maria Siarkowska; (-) Ewa Szymańska; (-) Szymon Szykowski vel Sęk; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Maria Zuba; (-) Wojciech Zubowski.

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o broni i amunicji

Art. 1. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz.1839) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) broń szkolną;”;

2) po art. 7a dodaje się art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7b. W rozumieniu ustawy broń szkolną stanowi broń lufowa wyprodukowana w celach szkoleniowych w sposób uniemożliwiający oddanie strzału oraz przekrój broni lufowej, pozbawiony możliwości oddania strzału i przeznaczony do celów szkoleniowych.”;

3) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Broń szkolną można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni szkolnej wydanej przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej.”;

4) w art. 10:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Pozwolenie na broń, wydane w celach, o których mowa w ust. 2, uprawnia do posiadania tłumika huk do broni wskazanej w tym pozwoleniu.”,

b) w ust. 5 uchyla się pkt 3,

c) w ust. 6 w pkt 2 średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6a i 6b;”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Zakaz, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie dotyczy podmiotów wskazanych w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, a także organizatorów kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony.

6b. Zakaz, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie dotyczy również:

1) stowarzyszeń wskazanym w art. 45 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210),

2) szkół

- które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego.";

5) w art. 10b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Polski związek sportowy, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, tworzy centralny zestaw potań egzaminacyjnych wykorzystywanych podczas egzaminu wskazanego w ust. 2. Zestaw pytań egzaminacyjnych jest udostępniany do wiadomości publicznej.”;

6) w art. 13:

a) w ust. 3 po wyrazach „broni palnej pozbawionej cech użytkowych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „karty rejestracyjnej broni szkolnej”,

b) w ust. 5 po wyrazach „broni palnej pozbawionej cech użytkowych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „broni szkolnej”,

c) w ust. 6 po wyrazach „broni palnej pozbawionej cech użytkowych” dodaje się wyrazy „oraz broni szkolnej”,

d) w ust. 9 po wyrazach „broni palnej pozbawionej cech użytkowych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „broni szkolnej”;

7) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Tłumik huku można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni, wyłącznie dla tej broni, która jest określona w legitymacji albo na podstawie świadectwa broni i pisemnego zamówienia podmiotu uprawnionego do nabycia tłumika huku.

2. Nabywca tłumika huku jest obowiązany zarejestrować go w ciągu 10 dni od dnia nabycia.

3. Rejestracji tłumika huku dokonuje się na podstawie dowodu nabycia tłumika huku.

4. Rejestracji tłumika huku dokonują organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń.

5. Zarejestrowanie tłumika huku potwierdza się w legitymacji posiadacza broni albo w świadectwie broni.”;

8) w art. 16 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komendant Główny Policji tworzy centralny zestaw pytań egzaminacyjnych wykorzystywanych podczas egzaminu, o którym mowa w ust. 1. Zestaw pytań

egzaminacyjnych jest udostępniany do wiadomości publicznej przez publikację na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Komendy Głównej Policji.”;

9) w art. 17 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) obowiązek rejestracji tłumika huk, o którym mowa w art 14a ust. 2.”;

10) w art. 18 w ust. 5 po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) obowiązku rejestracji tłumika huk, o którym mowa w art 14a ust. 2.”;

11) w art. 29:

a) w ust. 1 w pkt 4 średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadectwo broni na broń szczególnie niebezpieczną, o której mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, może być wydane wyłącznie podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 3, oraz stowarzyszeniom wskazanym w art. 45 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach, które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego, w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich, a także organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podmioty wskazane w ust. 2 oraz szkoły, które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego, po uzyskaniu świadectwa broni, mogą nabywać amunicję wskazaną w art. 10 ust. 6 pkt 2.”;

12) w art. 30 po ust. 1b dodaje się ustęp 1c w brzmieniu:

„1c. Wymóg zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy członków stowarzyszeń, o których mowa w art. 29 ust. 2, podczas uczestnictwa, organizacji lub przeprowadzania szkoleń i realizacji ćwiczeń strzeleckich.”;

13) w art. 45 dotychczasową jego treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Broń palna wyposażona w tłumik huk może być używana tylko na strzelnicach i wyłącznie w celach, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania ustawy.

Profesjonalizacja Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, polegająca na „zawieszeniu” obowiązkowych form pełnienia czynnej służby wojskowej, a zwłaszcza zasadniczej służby wojskowej i przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, spowodowała radykalne ograniczenie w zakresie dopływu wyszkolonych żołnierzy do zasobu rezerw osobowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z przedstawionymi wyżej okolicznościami resort obrony narodowej podjął działania zmierzające do stworzenia systemu ochotniczego szkolenia rezerw osobowych Sił Zbrojnych w oparciu o klasy mundurowe, szkolenie studentów w ramach Legii Akademickiej oraz organizacje proobronne. Dla zapewnienia efektywności procesu szkolenia wojskowego rezerw osobowych na poziomie oczekiwanym przez Siły Zbrojne RP, planuje się do jego realizacji wykorzystywać sprzęt wojskowy zbędny aktualnie dla Sił Zbrojnych. Istotnym czynnikiem w procesie szkolenia wyżej wymienionych podmiotów jest także posiadanie stosownej infrastruktury do szkolenia strzeleckiego. W celu umożliwiania realizacji tych zamierzeń niezbędne jest dokonanie niewielkich zmian w obecnie obowiązującym systemie reglamentacji dostępu do broni. W szczególności w zakresie:

- 1) ustanowienia nowego rodzaju broni – broni szkolnej;
- 2) umożliwienia stosowania tłumika huku w czasie strzelania na strzelnicy;
- 3) rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do posiadania broni samoczynnej o podmioty prowadzące strzelnice oraz organizacje proobronne, które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego;
- 4) umożliwienia wykorzystywania przez jednostki organizacyjne i przedsiębiorców, którzy powołali wewnętrzne służby ochrony, przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, podmioty prowadzące strzelnice oraz organizacje proobronne, które zawarły

porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w sprawie realizacji szkolenia obronnego, amunicji pochodzenia wojskowego (z rdzeniem twardszym od stopu ołowiu);

- 5) wprowadzenia obowiązku ustalania i udostępniania przez Komendanta Głównego Policji oraz Polski Związek Strzelectwa Sportowego centralnego rejestru pytań egzaminacyjnych wykorzystywanych podczas egzaminu, który są obowiązane zdać osoby ubiegającej się o pozwolenie na broń.

Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana

W obecnym stanie faktycznym wspieranie budowanego systemu ochotniczego szkolenia rezerw osobowych Sił Zbrojnych RP napotyka szereg utrudnień natury formalnej. Należy podkreślić, że obowiązujący stan prawny przewiduje możliwość przekazywania organizacjom społecznym uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Jednakże przepisy regulujące sferę cywilnego posiadania broni i amunicji oraz wykorzystywania jej do szkolenia uniemożliwiają lub znacznie ograniczają wykorzystywanie uzbrojenia (broni szkolnej oraz samoczynnej) i amunicji (z rdzeniem twardszym niż stop ołowiu) pochodzenia wojskowego. W tym stanie rzeczy zapasy broni i amunicji zbędnej Siłom Zbrojnym RP nie mogą być przekazywane podmiotom cywilnym, prowadzącym szkolenie wojskowe przyszłych żołnierzy rezerwy.

Infrastruktura niezbędna do prowadzenia szkolenia wojskowego, a w szczególności strzeleckiego, wymaga odtworzenia. Budowa, rewitalizacja lub utrzymanie części strzelnic, które ze względu na towarzyszący im funkcjonowaniu hałas, napotyka na znaczne trudności, w tym przede wszystkim ze strony okolicznych mieszkańców. Z tego względu działania zmierzające do ograniczenia negatywnego oddziaływania strzelnic na otoczenie wydają się być elementem pożądanym z punktu widzenia obronności i bezpieczeństwa państwa, jak również wymogów ochrony środowiska.

Osoby ubiegające się o pozwolenie na broń obowiązane są zdać stosowny egzamin. Jednakże pytania na tym egzaminie nie są jednolite dla całego kraju. Nie gwarantują więc, że osoba, która zdała wspomniany egzamin, będzie posiadała wiedzę z zakresu sprawnego i bezpiecznego posługiwania się bronią na niezbędnym poziomie.

Różnice pomiędzy dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

W obecnym stanie prawnym nie istnieje kategoria broni – broń szkolna. Projekt przewiduje ustanowienie nowego rodzaju broni – broni szkolnej. Bronią szkolną będzie broń lufowa wyprodukowana w celach szkoleniowych w sposób uniemożliwiający oddanie strzału oraz przekrój broni lufowej, pozbawiony możliwości oddania strzału i przeznaczony do celów szkoleniowych. Będzie to zatem broń wytworzona od podstawy jako broń pozbawiona możliwości oddania strzału, a jednocześnie zapewniająca ruchomość elementów istotnych w nauce obsługi broni. Wspomniana broń będzie mogła być wykorzystywana do prowadzenia szkolenia strzeleckiego w zakresie, w jakim nie daje takiej możliwości broń pozbawiona cech użytkowych, ze względu na wymogi wynikające z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 333 z 19 grudnia 2015 r.), które wymagają od broni pozbawionej cech użytkowych unieruchomienia jej wszystkich istotnych elementów (brak możliwości wpinania/wypinania magazynka, przeładowania i innych czynności niezbędnych w procesie nauki bezpiecznej obsługi broni). Proponowana regulacja umożliwi także przekazywanie broni szkolnej wycofywanej z Sił Zbrojnych RP partnerom społecznym zainteresowanym prowadzeniem szkolenia wojskowego, bez konieczności jej kosztownego modyfikowania (niszczenia) do stanu broni pozbawionej cech użytkowych, której wykorzystanie do prowadzenia szkolenia jest znacznie ograniczone lub wręcz niemożliwe. Broń szkolną będzie można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni szkolnej wydanej przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych - właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami tłumiki huku mogą być w posiadaniu osób zainteresowanych, natomiast nie można posiadać broni wyposażonej w tłumik huku lub przystosowanej do montowania tłumika huku oraz strzelania z tej broni. Proponowana regulacja przewiduje umożliwienie stosowania tłumika huku w czasie strzelania na strzelnicy. Takie rozwiązanie ograniczy negatywne oddziaływanie strzelnic na otoczenie. Wiele strzelnic boryka się z problemem hałasu towarzyszącemu strzelaniu, przez co ich działalność spotyka się z negatywnym odbiorem okolicznych mieszkańców. W szczególności z takimi

problemami mamy do czynienia w większych aglomeracjach miejskich. Przewiduje się, że wspomniane rozwiązanie pozwoli także na rewitalizację wielu strzelnic obecnie zamkniętych ze względu na hałas.

Tłumik huku będzie można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni, wyłącznie dla tej broni, która jest określona w legitymacji albo świadectwie broni. Nabywca tłumiku huku będzie także obowiązany zarejestrować go w ciągu 10 dni od dnia nabycia.

Należy podkreślić, że możliwość wykorzystywania tłumików huku, a nawet obowiązek ich stosowania, przewiduje ustawodawstwo wielu państw:

- 1) Finlandia - dozwolone do strzelań sportowych i łowiectwa;
- 2) Szwecja - dozwolone na podstawie osobnego pozwolenia;
- 3) Francja – tłumiki posiadają taką samą kategorię, jak broń do której są zamontowane - co wiąże się z brakiem możliwości rejestracji tłumików dla rekonstruktorów czy broni czarnoprochowej;
- 4) Wielka Brytania - dozwolone, wymagają pozwolenia i rejestracji;
- 5) Szwajcaria - dozwolone bez ograniczeń;
- 6) Norwegia - dozwolone bez ograniczeń;
- 7) Dania - dozwolone do celów łowieckich, podlegają rejestracji;
- 8) Niemcy - dozwolone dla osób posiadających pozwolenie na broń do celów sportowych i łowieckich;
- 9) Estonia – dozwolone, ale można z nich korzystać i montować do broni tylko na strzelnicach.

Krąg podmiotów, które są uprawnione do posiadania broni samoczynnej, został ograniczony przez obowiązujące przepisy do jednostek organizacyjnych i przedsiębiorców, którzy powołali wewnętrzne służby ochrony, przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, oraz organizatorów kursów, kształcących w zawodzie pracownika ochrony. Aktualne regulacje prawne nie dają także możliwości wykorzystywania amunicji pełnopłaszczowej z rdzeniem twardszym niż stop ołowiu (amunicji pochodzenia wojskowego) do działalności ochroniarskiej i prowadzenia szkoleń.

Projektowane regulacje przewidują możliwość posiadania, poza wspomnianymi podmiotami, broni samoczynnej przez organizacje proobronne, a także amunicji pochodzenia wojskowego przez szkoły prowadzące klasy mundurowe i organizacje proobronne. Powyższe będzie dotyczyło jedynie zainteresowanych szkół prowadzących klasy mundurowe i organizacji proobronnych, które zawarły porozumienie z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Ministrem Obrony Narodowej, dysponują magazynami spełniającymi rygorystyczne wymogi bezpieczeństwa oraz przeszkolonym personelem posiadającym uprawnienia do prowadzenia szkolenia strzeleckiego.

Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli na prowadzenia szkolenia strzeleckiego przez organizacje proobronne z wykorzystaniem nie tylko broni samopowtarzalnej, jak ma to miejsce obecnie, ale także broni samoczynnej. Umożliwi także organizacjom proobronnym i klasom mundurowym realizowanie szkolenia strzeleckiego z użyciem amunicji wojskowej (z pociskiem pełnopłaszczowym, którego rdzeń jest twardszy od stopu ołowiu). Powyższe umożliwi wykorzystanie broni zbędnej dla Sił Zbrojnych RP oraz amunicji kalibru 7,62x39 (Układu Warszawskiego) przez organizacje proobronne oraz, w przypadku wspomnianej amunicji, przez klasy mundurowe, po jej przekazaniu tym podmiotom przez wojsko. Należy podkreślić, że brak możliwości przekazywania tego sprzętu wojskowego zainteresowanym instytucjom spowoduje konieczność utylizacji przedmiotowej amunicji, co pociągnie za sobą stosowne koszty dla Skarbu Państwa. Ogólny trend wśród innych państw jest taki, by przekazywać amunicję i broń wyłączoną z użytkowania w służbach mundurowych do szkolenia organizacji przygotowujących do służby wojskowej.

Rozwiązania w zakresie amunicji z rdzeniem twardszy od stopu ołowiu, podobne do proponowanych, są stosowane w następujących krajach:

- 1) Finlandia - dozwolona, o ile nie jest to amunicja przeciwpancerna/penetrująca przeciw kamizelkom kuloodpornym;
- 2) Szwecja – dozwolona, co więcej dozwolona jest sprzedaż amunicji smugowej w kalibrze 22lr;
- 3) Słowacja – dozwolona, o ile twardość stali w rdzeniu pocisku nie przekracza 43HRC;
- 4) Francja – dozwolona, o ile nie jest to amunicja przeciwpancerna/penetrująca przeciw kamizelkom kuloodpornym;
- 5) Hiszpania – dozwolona, pod warunkiem, że kształt pocisku jest zaokrąglony;

6) Szwajcaria – dozwolona.

Zmieniana ustawa nie przewiduje również norm nakazujących ustalenie i udostępnianie katalogu pytań na egzamin wymagany przy ubieganiu się o pozwolenie na broń. Projektowany akt wprowadza obowiązek określenia i udostępniania przez Komendanta Głównego Policji oraz Polski Związek Strzelectwa Sportowego centralnego rejestru pytań egzaminacyjnych wykorzystywanych podczas wspomnianego egzaminu. Wspomniane rozwiązanie ma zapewnić przede wszystkim właściwy poziom wiedzy osób, które zdają wspomniany egzamin. Ponadto omawiany przepis umożliwi ujednoczenie zakresu wiedzy niezbędnej do zdania tego egzaminu w całym kraju. Projektowane rozwiązanie jest analogiczne w stosunku do zasad stosowanych do pytań egzaminacyjnych na prawo jazdy.

Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

1. Skutki gospodarcze – brak znaczących skutków gospodarczych. Przewiduje się jednak zwiększenie zainteresowania strzelectwem, a tym samym rozwój rynku związanego z obrotem bronią i prowadzeniem strzelnic.
2. Skutki społeczne – projektowana regulacja przyczyni się przede wszystkim do stworzenia systemu ochotniczego szkolenia rezerw osobowych Sił Zbrojnych RP. Jednocześnie przewiduje się że będzie skutkowała upowszechnieniem strzelectwa w Polsce, co wiąże się ze zwiększeniem sprawności fizycznej społeczeństwa oraz zwiększeniem liczby osób przeszkolonych strzelecko i możliwych do wykorzystania w systemie obronnym państwa. Jednocześnie omawiana regulacja wpłynie na rozwoju infrastruktury strzeleckiej.
3. Finansowe – projekt nie generuje kosztów bezpośrednich. Daje natomiast możliwość efektywnego zagospodarowania wycofywanego sprzętu wojskowego oraz ograniczy konieczność wydatkowania środków Skarbu Państwa na utylizację amunicji, której kończy się okres używalności.
4. Prawne – projektowany akt wprowadzi do obrotu prawnego regulacje umożliwiające stworzenie efektywnego systemu ochotniczego szkolenia rezerw osobowych Sił Zbrojnych RP.

Źródła finansowania

Projekt nie generuje bezpośrednich kosztów dla Skarbu Państwa.

Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 7 listopada 2017 r.

BAS-WAPM-2239/17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Anna Maria Siarkowska) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektowanej regulacji

Poselski projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839; dalej: ustawa). Zmiany mają polegać m.in. na wprowadzeniu nowej kategorii broni – broni szkolnej, wprowadzeniu zasady, zgodnie z którą pozwolenie na broń ma uprawniać do posiadania tłumika huk do broni wskazanej w pozwoleniu, określeniu zasad korzystania z broni z tłumikiem huk, liberalizacji zasad dostępu do niektórych rodzajów amunicji oraz liberalizacji dostępu do samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość.

Projekt nie zawiera przepisów przejściowych. Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać dyrektywę Rady z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (91/477/EWG) (Dz. Urz. WE L 256 z 13.9.1991 r., s. 51, ze zm., dalej dyrektywa).

Dyrektywa reguluje kwestie związane z kontrolą nabywania i posiadania broni. Należy zaznaczyć, że dyrektywa dotyczy ogólnie broni, ale skupia się na broni palnej. Zgodnie z punktem I załącznika I do dyrektywy, broń oznacza każdą broń palną określoną w art. 1 dyrektywy oraz broń inną niż broń palna, zgodnie z definicją w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 1 ust. 1, dla celów dyrektywy, broń palna oznacza każdą przenośną broń lufową, która

miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego.

Dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa krajowego dotyczącego noszenia broni, myślistwa i strzelectwa sportowego. Dyrektywa nie ma też zastosowania do nabywania oraz posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję, organy publiczne. Nie ma również zastosowania do handlowych transferów broni i amunicji wojennej (art. 2). Do podstawowych obowiązków nałożonych przez dyrektywę na państwa członkowskie należy zagwarantowanie, by broń palna wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z dyrektywą (art. 4 ust. 1). Dyrektywa wprowadza podział broni palnej na trzy kategorie. Dostęp do każdej z tych kategorii uregulowany jest odrębnie – w zależności od kategorii zasadą jest zakaz dostępu albo konieczność uzyskania zezwolenia (art. 6-8). Państwa członkowskie mogą wprowadzić jednak, z pewnymi zastrzeżeniami, surowsze przepisy (art. 3). Dyrektywa reguluje również zasady przepływu broni z jednego państwa członkowskiego do drugiego, w tym zasady dotyczące europejskiej karty broni palnej.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

a) Projekt przewiduje wprowadzenie nowej kategorii broni – broni szkolnej (art. 1 pkt 1 projektu). Bronią szkolną ma być broń lufowa wyprodukowana w celach szkoleniowych w sposób uniemożliwiający oddanie strzału oraz przekrój broni lufowej, pozbawiony możliwości oddania strzału i przeznaczony do celów szkoleniowych (art. 1 pkt 2 projektu). Broń szkolną będzie można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni szkolnej wydanej przez właściwego (...) komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych – właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej (art. 1 pkt 3 projektu).

Na wstępie należy ustalić, czy określona w projekcie broń szkolna jest bronią w rozumieniu dyrektywy. W razie pozytywnej odpowiedzi należy ustalić, które przepisy dyrektywy mają do niej zastosowanie.

Jak już zaznaczono dyrektywa odnosi się ogólnie do broni, jednak skupia się przede wszystkim na broni palnej, natomiast zdefiniowanie pozostałych rodzajów broni zostawia państwom członkowskim (załącznik I pkt I do dyrektywy). Broń palna, zgodnie z dyrektywą, to każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego. Przedmiot uznaje się za możliwy do przerobienia tak, aby miotał śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli ma wygląd broni palnej oraz ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest

wykonany, może zostać przerobiony w tym celu. (art. 1 ust. 1 pkt 1 dyrektywy¹). Jednocześnie dyrektywa wyłącza z pojęcia broni palnej przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej, jeśli:

a) są przeznaczone do alarmowania, sygnalizowania, ratowania życia, uboju zwierząt lub połowów ryb za pomocą harpuna lub do celów przemysłowych lub technicznych, pod warunkiem że mogą być wykorzystywane wyłącznie do zadeklarowanych celów;

b) uznawane są za broń zabytkową, w przypadku gdy nie zostały włączone do kategorii określonych w części II załącznika I do dyrektywy oraz podlegają przepisom krajowym (pkt III załącznika i do dyrektywy).

W świetle przytoczonych przepisów użyte w projekcie pojęcie broni szkolnej należy uznać za broń palną w rozumieniu dyrektywy. Wprawdzie projekt stanowi o broni pozbawionej możliwości oddania strzału, ale nie można wykluczyć, że broń taka będzie nadawała się do przerobienia tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego. Ponadto broń szkolna (o ile nie będzie przekrojem) będzie również miała wygląd broni palnej. Broń szkolna nie spełnia także określonych w dyrektywie kryteriów wyłączenia z definicji broni. Nie można jej także uznać za broń palną pozbawioną cech użytkowych (art. 1 ust. 1 pkt 6 dyrektywy), gdyż projekt nie posługuje się kryterium trwałej niezdatności do użytku (projekt odnosi się jedynie do braku możliwości oddania strzału, ale nie przesadza, że ma to być trwały brak możliwości).

Z drugiej strony należy zauważyć, że broni szkolnej nie da się przyporządkować do żadnej kategorii broni wymienionej w punkcie II załącznika I do dyrektywy. Mogłoby to sugerować, że broń szkolna nie jest bronią palną w rozumieniu dyrektywy. Z takim poglądem nie można się zgodzić. Jak już zaznaczono, art. 1 ust. 1 pkt 1 dyrektywy do pojęcia broni zalicza broń, która może zostać przerobiona tak, aby miotać pociski, kule lub śrut. Broń szkolna, a przynajmniej niektóre jej rodzaje, może być przerobiona na broń palną zdolną miotać pociski, kule lub śrut. Wówczas może stać się którąś z broni wymienionych w punkcie II załącznika I do dyrektywy.

Należy przyjąć pogląd, zgodnie z którym dyrektywa obejmuje swym zakresem każdą broń palną, a zakwalifikowanie danej broni palnej do jednej z kategorii określonych w pkt II załącznika I do dyrektywy oznacza konieczność stosowania do niej – dodatkowo – przepisów dyrektywy dotyczących poszczególnych kategorii broni, ujętych w załączniku I do dyrektywy.

Oznacza to, że, co do zasady, broń szkolna powinna podlegać przepisom dyrektywy. W szczególności dotyczyć jej będzie obowiązek oznakowania i rejestracji (art. 4 dyrektywy). Wobec tego należy zauważyć, że projekt nie zalicza broni szkolnej do broni palnej (art. 1 pkt. 1). W konsekwencji broń taka

---

¹ Należy w tym miejscu odnotować, że art. 7 ust. 2 ustawy stanowi o możliwości **łatwego** przerobienia.

nie będzie np. objęta obowiązkiem znakowania (art. 18 i art. 27 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym; Dz. U. z 2017 r. poz. 290, ze zm.).

b) Projekt w art. 1 pkt 11, dotyczącym art. 29 ustawy przewiduje liberalizację dostępu do samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość (dalej: samoczynna broń palna).

Zgodnie z obecnym stanem prawnym samoczynna broń palna zaliczana jest, na gruncie ustawy o broni i amunicji, do broni szczególnie niebezpiecznej. Co do zasady nie można wydać pozwolenia na taką broń (art. 10 ust. 5 pkt 1). Ustawa przewiduje jednak wyjątki. Dopuszczalne jest wydanie świadectwa broni, czyli pozwolenia na broń na okaziciela (art. 9 ust. 8 ustawy):

- przedsiębiorcom i jednostkom organizacyjnym, którzy na podstawie odrębnych przepisów powołali wewnętrzne służby ochrony, jeżeli broń jest niezbędna do wykonywania przez te służby zadań wynikających z planu ochrony,
- przedsiębiorcom, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, jeżeli broń jest im niezbędna w zakresie i formach określonych w koncesji,
- organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony (art. 29 ust. 2 ustawy).

Projekt przewiduje rozszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania świadectwa broni samoczynnej broni palnej o:

- podmioty prowadzące strzelnicę,
- stowarzyszenia wskazane w art. 45 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210), które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego, w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich. Przywołany przepis art. 45 Prawa o stowarzyszeniach stanowi, że osoby pragnące założyć stowarzyszenie prowadzące działalność bezpośrednio związaną z obronnością albo bezpieczeństwem państwa lub ochroną porządku publicznego są obowiązane uzgodnić zakres tej działalności, odpowiednio, z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych albo organami przez nich określonymi.

Projekt przewiduje również dodanie nowego przepisu, zgodnie z którym podmioty uprawnione do otrzymania świadectwa broni dotyczącego samoczynnej broni palnej oraz szkoły, które zawarły porozumienie z Ministrem Obrony Narodowej lub ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w sprawie realizacji szkolenia obronnego, po uzyskaniu świadectwa broni, będą mogły nabywać amunicję z pociskami pełnopłaszczowymi zawierającymi rdzeń

wykonany z materiału twardszego niż stop ołowiu (w obecnym stanie prawnym posiadanie takiej amunicji, uznanej za szczególnie niebezpieczną, jest zabronione – art. 10 ust. 6 pkt 2 ustawy).

Dyrektywa zalicza samoczynną broń palną do kategorii A (załącznik I do dyrektywy pkt II). Zgodnie z art. 6 dyrektywy państwa członkowskie są zobowiązane podjąć wszelkie właściwe środki, aby zakazać nabywania i posiadania broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A. Państwa członkowskie mają zapewnić, że broń palna, istotne komponenty i amunicja, które w sposób niezgodny z prawem znajdują się w posiadaniu z naruszeniem tego zakazu, zostaną skonfiskowane. Dyrektywa przewiduje jednak kilka wyjątków. Jeden z nich przewiduje, że w celu ochrony bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, żeglugi handlowej, konwojów wysokiej wartości oraz ważnych obiektów, a także w celach obrony narodowej, celach edukacyjnych, kulturowych, badawczych i historycznych, oraz bez uszczerbku dla ust. 1, właściwe organy krajowe mogą wydawać, w indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, pozwolenia na broń palną, istotne komponenty i amunicję sklasyfikowane w kategorii A, jeżeli nie jest to sprzeczne z bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym (art. 6 ust. 2 dyrektywy).

Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 7 dyrektywy, pozwolenia wydawane na podstawie art. 6 dyrektywy podlegają okresowemu przeglądowi w odstępach nieprzekraczających pięciu lat.

Zakres art. 1 pkt 11 projektu wykracza poza ramy art. 6 ust. 2 dyrektywy zarówno od strony podmiotowej, jak i przedmiotowej (na marginesie można zauważyć, że uwagi te częściowo odnoszą się także do obowiązującego art. 29 ust. 2 ustawy).

Dyrektywa szczegółowo wymienia przedmioty, w związku z ochroną których może być wydane pozwolenie na broń kategorii A. Projekt odnosi się raczej ogólnie do przedmiotu działalności, który jest ujęty znacznie szerzej niż w dyrektywie.

Przewidziane w projekcie rozszerzenie wyjątku dotyczącego dostępu do samoczynnej broni palnej dotyczy podmiotów prowadzących strzelnice i stowarzyszeń mających prowadzić szkolenia obronne. Podmioty te można zakwalifikować jako podmioty prowadzące działalność z zakresu obrony narodowej i edukacji, do których to celów odnosi się dyrektywa. Jednak cel działalności, w związku z którą wydawane jest pozwolenie, nie jest wystarczający w świetle dyrektywy. Odnosi się ona także do wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadków. Projekt nie zawiera takiego warunku. W tym zakresie projekt jest niezgodny z art. 6 ust. 2 dyrektywy.

Ponadto projekt ani obowiązująca ustawa, a w szczególności jej art. 27, nie przewidują okresowej kontroli świadectw broni, co jest niezgodne z art. 6 ust. 7 dyrektywy (art. 9 ust. 6 ustawy przewiduje natomiast wydawanie pozwoleń na broń na czas nieokreślony).

IV. Konkluzje

Projekt zawiera przepisy objęte zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt w zakresie, w jakim dotyczy broni szkolnej, jest niezgodny z art. 4 dyrektywy 91/477/EWG, gdyż nie zapewnia znakowania tej broni.

Art. 1 pkt 11 projektu jest niezgodny z art. 6 dyrektywy 91/477/EWG w zakresie, w jakim zbyt szeroko zezwala na dostęp do samoczynnej broni palnej, oraz w zakresie, w jakim nie przewiduje okresowej kontroli świadectw broni.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 7 listopada 2017 r.

BAS-WAPM-2240/17

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Anna Maria Siarkowska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839). Zmiany mają polegać m.in. na wprowadzeniu nowej kategorii broni – broni szkolnej, wprowadzeniu zasady, zgodnie z którą pozwolenie na broń ma uprawniać do posiadania tłumika huk do broni wskazanej w pozwoleniu, określeniu zasad korzystania z broni z tłumikiem huk, liberalizacji zasad dostępu do niektórych rodzajów amunicji oraz liberalizacji dostępu do samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

SAŁD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Warszawa, dnia 24 listopada 2017 r.

BSA II-021-426/17

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. AP-173-100/17

Data wpływu 27.11.2017

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 listopada 2017 r., GMS-WP-173-271/17 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji.*

Z wyrazami szacunku

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 30 listopada 2017 r.

DOLiS-023-509/17/TG/86459

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 01.12.2017

Data wpływu .....

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 7 listopada 2017 r. – znak: GMS-WP-173-271/17 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 13 listopada 2017 roku) uprzejmie informuję, że do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) – Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie zgłasza uwag.

Z wyrazami szacunku

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

Edyta

dr Edyta Bielak-Jomaa

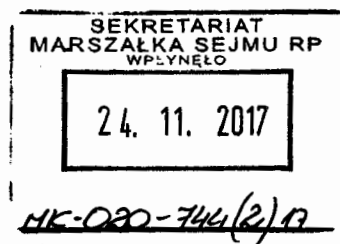

Warszawa, dnia 24 listopada 2017 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Ustawodawcza

UST-00 - 50 /17

Pan

Marek KUCHCIŃSKI

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2017 r. – opinię Komisji Ustawodawczej:

– o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji (przedstawiciel wnioskodawców poseł Anna Maria Siarkowska).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Marek Ast/

OPINIA nr 190
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 23 listopada 2017 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2017 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji.

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- uznała ten projekt za dopuszczalny.

Przewodniczący Komisji

Marek Ast

